

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat óra 2 frt 50kr.
 Három óra 1 frt 25kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr. árral kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasásos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyilttérben:
 minden négyhasásos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A köziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— + vasárnap reggel. + —

A hirdetőseket, előfizetőseket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

4577/1899.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a városi legtöbb adót fizető képviselők 1900. évre érvényes névjegyzékének kiigazításával megbízott küldöttség f. év és hó 13-án délutáni 3 órakor fogja tartani ülését a városház tanácstermében, hová az érdekeltség jogainak érvényesítése végett meghívatik.

Léván, 1899. október 5.

Polgármester hivatalból távol

Szilassy Sándor,
főjegyző.

A magyar Nagypéntek.

Pénteken ünnepelte mély gyászszal Magyarország az aradi Golgothán kiszüvített magyar vértanúk halálának félszázados évfordulóját. Ötven hosszúesztendőnek gyászfátyola sem tudja a véres eseményt végképen eltakarni, mert hiszen nemzetünk gyászát, a magyarság fájalmát ez az évforduló mindig eszébe fogja juttatni a magyarnak s október hatodika mindenkor Nagypéntek leand a magyar történelemben, a mikor eljárnak imádkozni a kiszüvített szabadság, a mártírháltalt halt igazság sirjához, hogy lerójjuk kegyeletének adóját, mert hisz az ő vérük hullása volt az áldozat, melyből fakadt az új, szabad Magyarország.

A nemzet életében kis idő egy fél-század, kicsi legalább ahhoz, hogy elfeledtesse vele legnagyobb fiainak gyászszó kimultát. Mélységes fájdalom fogja el szívünket, ha vissza gondolunk, hogy tizenhárom voltak, akiknek vérént ontották e napon! Tizenhárom voltak a hősök akiknek nem volt egyéb bűnök, mint hogy mindennél jobban szerették hazájukat, hogy elhagytak mindent, ami az embernek kedves lehet a földön: jólétet, boldogságot, s mindezt, sőt töb-

bet: életüket és vértüket adták oda a hazáért! Nem a nagyravágyás, nem a pártütés vezette őket a harcba, egy fensőbb erő: a hazaszeretet, szólította őket oda. Nekik ott kellett lenniük a bömbölő ágyu és ropogó golyózápor között. A „Magyarok Istene“ jelölte ki utaikat; Ő vezette őket; Ő adott nekik erőt, bátorságot, hogy elnyerhessék a vértanúság koszoruját.

Mert a harc lezajlása után bizony nagyon kevesen voltak, akik még remélni vagy bizni mertek a jövőben; s ime! a „Magyarok Istene“ új életre keltette nemzetét! Aranysugárral virradt fel a boldogabb kor hajnala s az eszme, mely annyi véraldozatba került, végre diadalt aratott.

Ma szabadon szentelhetünk gyász-ünnepet emléküknök. A magyar nép — most már másfél év óta — élénk érdeklődést és hazafias érzést szentel heroikus szabadságharcunk félszázados ünnepének. Napról-napra láttuk szemünk előtt meglevenedni a nemzeti hősök époszáinak gigászi jeleneteit, a lelkesedés ama csodálatos márciusi napjától kezdve, midőn a szabadság hajnalpirja arany sugaraival megjelent lige-teink s mezőink felett, a komor októberi napig fájdalmas Golgothájával, a szerencsétlen nemzettel a ravatalon.

Szellemünk ereje, lelkünk érzelme versenyzett a kegyelet e művében: bámultuk nemzetünk titáni küzdelmét az abszolutisztikus Európa Olympusza ellen; nemzeti erényeink összes hagyományait megtestesítve láttuk a névtelen hősökben; szorgalmasan olvastuk a hazafiai hit evangéliumát s vigaszt, bizalmat és áhitatot meritettünk belőle. És most, midőn elérkeztünk a kiszüvített történetének utolsó stációjához, ahoz a naphoz, melyen a nemzeti eszme a Megváltóhoz hasonlóan meggyaláztatott és keresztre feszített s fajunk legjobbjainak, imádkozt félésteneinknek megbecsztelenítő hóhérekéztől a

rút latorhalált kellett elszenvedniük, az egész nemzet, városban és falun, gunyhóban és palotában, megragadó gyászünnepet ült, mely szent vértanúink dicső emlékének volt szentelve.

Az égető fájdalom, az égbekiáltó néma szenvedés idő folytán csendes bánatba és honfui szomorkodásba olvadt fel; hisz' a nemzeti eszme feltámadt, fejedelem és nemzet egyetértve dolgozik a haza felvirágoztatásán.

Azóta boldogabb a magyar... Nektek köszönhetjük boldogságunkat, szabadság vértanúi! Nem volt eredménytelen lemondástok és küzdésetek, áldást hozott reánk hősi haláltok, mert a mag — hősi véretek — meghozta nemes gyümölcsét, a szabadságot! S mi, akik szerencsések vagyunk élvezni azt, nem feledkezünk meg soha érdemeitől! A ti éltetek példa gyanánt áll előttünk, melyet az idő nem fog kitorolni lelkünkől soha.

Az aradi gyászünnepe pedig, a melyet országos ünneppé avatott Arad város lelkes közönsége, mely alkalommal a magyar Golgothára az egész Magyarország hazafias, bánatos érzéssel rakta le a kegyelet koszoruját, újból tanúságot tett a mellett, hogy a magyar nemzet nagy fiainak emlékét mindig megtudta becsülni, mert az ő áldozatkészségükben találta fel Magyarország jövődjő nagyságának alapját.

A házasság és a társadalom.

Irtá: HANUSZ ISTVÁN.

(Folytatás.)

Európa államaiban 1000 férfira jut nő:

Portugáliában	1084
Svédországban	1064
Norvégiában	1060
Németországban	1051
Angliában	1047
Ausztriában	1047
Svajczban	1041
Dániában	1035

A sötétségből egy alakot lát kibontakozni s éles szemével csakhamar felismeri, hogy a buzó mester az.

— Veled van az Isten, mester, hogy láttál meg?

— Mindig látom sudár alakodat, ha itt jársz, a kicsiny ablakomon által. Ilyenkor én is tovább imádkozom. Nagy a te szereteted, óh apát!

— Orgonád hangja és a te éneked ugyanazon dicsőségét hirdetik az Urnak, mint az én szeretetem. Különbö parányok vagyunk.

— Mégis a dicsőséged nagy, bölcsességéd pedig a hatalmasak keresnek itt fel, hogy adj nekik tanácsot vagy enyhítéd féjdalmaikat.

— Az életet valaha én is másként néztem, mint ma, még a dicsőség után is vágyakoztam, de megennyhülök ma itt, bölcsőbb és jobb az én lelkem az Ur akaratára, nekem, az ő méltatlan szolgájának.

— Nagy a híred az érsek előtt is, ki téged annyira kitüntet mások fölött, óh apát, még az orgonám hangjai is malasztosabban kísérik a szent misédet

Élesen kilátszik karcu alakja az apát-nak, jobb kezével Léva vára felé mutat, melynek védelmére a suhogó Garam vize siet, mely azt körül veszi és szól:

— Tedd a füledet a földhöz mester, és hallgasd, Léva alatt bömbölnek az ostromló török hadak ágyui de ne félj, kereszté lesz a diadal. Nem soká tart a félhold uralma, megvannak évei számlálva,

Oroszországban	1034
Hollandiában	1022
Franciaországban	1018
Magyarországon	1002
Belgiumban	1001
Itáliában	995
Szerbiában	988
Romániában	944
Görögországban	906

Délnyugoti Tirolban, valamint abban a zugban, hol Krajna, Fiume és Zágráb vármegyék egybeszőgellnek, 1000 férfira több mint 1200 nő jut; de más Isztria délnyugoti partjain csak 695 nő, Rovigno kivételével, hol a hölgyek száma aránylag 1119, — pedig születéseknél a két nem számbeli aránya egyensúlyban szokott lenni. Egészen kivételes volt, hogy Fogaras vármegye Saás nevű, 530 lelket számláló községében 1896-ban született gyermek között egy sem volt lányka, mind csupa honvéd.

Hazánkban legkevesebb a nő Udvarhely, Csik, Szolnok Doboka, Lika-Sirbava vármegyékben van; a legtöbb ellenben Brassó, Szében, Modrus, Fiume, Trencsén, Turóc, Liptó, Szepes, Sáros, Abauj-Tornában.

Hogy az éjszakamerikai Egyesült-Államokban 1000 férfira csak 965 nő jut, oka abban gyökerezik, hogy a hölgyek nem oly könnyen hajlanak rá az Óceánon túl új hazát keresni, mint a férfiak. Bosnyákszámban meg a társadalmi viszonyok megszilárdulására mutat, hogy a nőknek 1000 férfhoz vett számaránya 895-ről 906-ra emelkedett. A Havaji szigetcsoporton 1896-ban eszközölt népszámlálás azt tüntette ki, hogy 109020 lélek között csak 36503 a nő; nem egészen 33,5%. A benszülött 39504 lakos között 18856 nő van, természetes tehát az arány, mert majd 48%-a létszámuk; de már a bevándorlottak sorában csak 17647 a nő, valamivel több 25,5%-nál.

Most, hogy Magyarországon is sok tudományos és kenyérkereső pálya nyílik meg a hölgyek előtt, tanulságos a kimutatás, hány nő tartja főn magát Éjszakamerikában önérejtől és mennyire szaporodott föl azok száma csak 20 év alatt is.

nem is tarthat, de az a golgotai a legnagyobb hő; ő játszotta le a legnagyobb harcot a földön, a kereszt hitéért. Adjuvium nostrum in nomine Domini.

A magyarok vitézül ellentállanak a várbán és a fölmentő keresztény sereg már utban van Nagy-Szombat felől.

— Rémesek mégis az én álmaim, apát, úgy látom a mi erősgünk is megadja magát.

— Annál nagyobb az ur bölcsessége tud meg: hogy a keresztény sereg megveri Léva alatt a pogányt!

És ekkor a messzeségből közelebb-közelebb hallani a meg-megújuló morajt. A tornyosult sötét felhők oszladozni látszanak, az ősi székesegyház tornyának órája éjfél jelez. Mintha a lovak dübörgését már közelebb éreznék: figyelnek.

Egyszerre harcai kürt hangja szólal az ősi rengetegen által, a paripák dobogását is tisztán kivezetik, hosszan, erősen mindezt vissza verik a: erdő és a hegyek. Közelebb húzódnak, halkan a várfalhoz és néznek a távolba kanyarodó utra, a honnét sötét tümegekbe siető árként, közeledik a magyar lovasság, nyugati oldalon pedig ekkor a Garamon átkelő hidat készítik a gyalog csapatok. Két lovas jelentést tesz a benedeki őrségnek, hogy a vár alatt siet a lovas hadak fővezére: Koháry István gróf barsi, honti főispán és füleki kapitány — Léva fölmentésére.

A hosszú sor áthalad a vár és a Garam közötti keskeny uton, ők meg nézik némán, meghatva. Már a hidon is átkelnek a

TÁRCSA.

Október 6.

Lekellett a díjat róni:

A szabadság megváltói

Elvéreztetek!

Kivitte a Golgotára,

Felköté a bitófára

Martalóc sereg!

A szabadság lenn a porba!

Az Igazság eltiporva.

A mérték betölt.

A zsarnokság gasztettétül

A magyar ég elsötétült,

S megdőbent a föld.

Fenn a dombról Arad vára

Busan néz a Golgotára,

Mert fáj látni azt;

Nincs az égen egy szivárvány,

Vesztőhelyre vitt az armány,

Minden jót, igazt.

Zug a Maros a távolban:

Van-e Isten, s ha van, hol van

A magyar Hadur?

Elhagyta az Igazságot,

Engedte rajt' a Gászságot

Tombolni vadul.

Elfordult tőlünk az Isten,

Küzdelmünknek vége, — minden

Elvégeztetett.

Szegény hazám, Magyarország,

A gaz latrok, hogy orozzák
 Pergő véredek!

És a népek tengerében,
 Sok barátod, magyar népem,
 Szanaszét riadt;
 Fel sem veszik szenvedésed
 Némán nézik temetésed,
 Senki sem sirat.

De te állsz még, — mert azóta
 Keresztíté lett a bitófa
 S dicsőség a gyász;
 S vérről öntözött határon
 Az aradi tizenhárom
 Szelleme vigyáz.

Betelt az ő szívük álma,
 Szabad magyar nemzet áll ma
 Sirjaik felett.
 És a magyar Golgothára
 Őket ünnepelni jár a
 Honfi-kegyelet.

Kersék János.

A diadal.

— Irtá: HAVAS MIHÁLY. —

A Garamfelé eső vársánczokon Benedeken, éjjelenkint Róbert apát jár és imádkozik. Nagy az ő bölcsessége, Híváságos élet után, bár még fiatalon, pihenni jött ide. A folyó egyre hallható hömpölygése, a tömeges kéklő hegyek, csak növelik a bölcsességét. Nagy gondolatokkal és áhitatos imával eltelve egy hét óta többet van a vársánczokon, éjjelenként,

Volt	1870-ben	1890-ben
nőorvos, sebész	527	4455
fogorvos	24	337
ügyvéd	5	240
hivatalnok	414	4875
pap	67	1235
mérnök	—	180
építő	1	25
festő, szobrász	412	11000
író	159	3000
női újságíró	35	888
zenész	3735	34518
színésznő	692	3942
színház-igazgató	100	634
női gyorsíró	7	21185
másoló, titkár	8016	65018
könyvvezető	—	27777
Összesen :	14194	179309

Nem számítva bele a tanítónőket, két évtized alatt az önföntartó hölgyek száma közel 14-szer annyi lett, sőt némely kereseti ágakon ennél is magasabb a növekedés.

Ha a hölgyeknek a férfi foglalkozás-módokban való térhódítását nő-emancipációknak tekinthetjük és örömet látnók, hogy a közélet kisodorja a női igazi hivatásából: akkor Északamerikában ezt a tüneményt társadalmi haladásnak kellene üdvözlőnk, mert ott a nő ma már minden lehet. Oklahamában nemcsak a rendőrfőnök, de az izraelita rabbi is kisasszony. A new-yorki bírózének egyik legelőkelőbb ügyőke kisasszony, a nővére pedig nagy butorszállító; Kansas-City-ben a tűzoltó-főkapitány nő, Montana államban a fő-államügyész kisasszony.

(Folyt. köv.)

Különbélek.

— **A király nevenapja.** Ő Felsője nevenapját a hó 4-én hazafias örömmel ünnepelte meg városunk közönsége. A hivatalok kiltették a nemzeti zászlót, de sok magán házon is a trikolor hirdette népünk ragaszkodását szeretett királyunkhoz. A római káth. templomban ünnepélyes hálaadó szent mise volt, melyen B á t h y László prépost-plébános celebrált; ez alkalomból a zenekedvelők Richter Ferencnek, a római káth. egyház jeles kántorának D. miséjét adták elő s precíz előadásával az egyébként is harmonikus műnek nagyban emelték az ájtatos hívek vallásos kedélyhangulatát. A szent misén részt vett a lévai honvédség, élén Mihálicsics őrnaggyal, s az őrségi állami s közigazgatási hivatalok, a városi tanács stb. s nagyszámú közönség, s valamennyi áhitattal fordult az Egék Urához, hogy áldja meg szeretett királyunkat s drága, magyar hazánkat. Ő Felsője nevenapját Verebely közönsége is hagyományos magyar kegyelettel, ünnepélyes isten-

siető hadak, messzebb és messzebről hozza a csendes szellő a morajt, az apát ekkor jobban emelkedik föl: az égre néz, majd megáldja kereszt jelével a hűt és a sereget.

A nap már csak az alkonybitorát hagyta hátra: lenyugodott. A fölmentett Léva alatt küzdelmes harcz után csönd van. Róbert apát pedig imádkozik a benedeki erősség apátság templomában. A kanyarodó uton Garam mellett két lovas egy tábori kocsit kísér zajtalanul, csendesesen. A kocsin örök álmát alussza a megelőző napon áldással ez uton haladó hős: Koháry István gróf. A templom keresztje fényben látszik és az apát meg ismétli a mesternek:

— Kereszté a diadal!

Azóta a templom díszes kriptájában nyugszik Koháry István gróf, melléje helyezett tépelt harczilobogója is itt látható.

A hadnagy ur találkaja.

Vorpass!

Zu!

Drumm! A hadnagy összekeverte a kártyát. Szivart vett elő zsebéből s futólagnagnézta óráját, s határozott hangon jelentette ki:

Osztok, nem osztok urak, nekem menni kell, nyolcz órára dolgom van, halaszthatatlan dolgom.

— Magának mindig dolga van, őcsém — szolt a kis kövér kereskedő, ki Pummel Tóbiás névre hallgatott, — talán megint asszony van a dologban? Nem áruljuk mi el, megmondhatja bátran. Hej! a mikor még én is fiatal voltam, hány szép asszonyt bolondítottam el. Jól teszi hadnagy ur. Addig mig fiatal az ember, addig teszi csak, később ugy is vége.

Vastag, husos kezeivel végig simította homlokát, e műtét közben végtelenül ügyelve rá, nehogy kifogástalan parókája félre essen.

tisztelettel ülte meg. — A szent misén a járásbíró, az adóhivatal, a szolgabírói hivatal, a városi elöljáróság összes személyzete és a tanuló ifjuság tanítókat vezetése mellett áhitattal vett részt. Sziveink mélyéből kértük az Egék Urát: elégelje meg jó királyunk szenvedéseit és tegye boldoggá.

— **Nemzeti gyász.** Pénteken, október 6-án, az aradi vértanúk kivégzésének ötven éves évfordulóját gyászba öltözötten ünnepelte egész Magyarország. A magyar nép kegyelele ünneppé avatta e napot, melynek emléket az idők folyamán váltakozó korokkal sem tudja a magyar szivekben eltemetni. Aradon gyűlt össze ünnepre az egész ország, ott folyt le a hivatalos gyász ünnep nagy pompával a kivégzés helyén, de azért ezen kívül minden városban, minden faluban áhitattal fordult a nép a magyarok istenéhez s ünnepet ült szívében a gyásznap emlékére. Léva város közönsége, melynek hazafias érzelméhez soha kétség nem fért, szintén gyász ünnepet ült e napon. S jól esett minden lévai polgárnak, hogy a gyásznap kezdeményezése a város hivatalos fejétől, a polgármestertől eredt, kinek indítványára a városi közgyűlés jegyzőkönyvében is helyet nyert e nap dicső emléke. Tisztelettel adózunk városunk hazafias lelkészeinek is, kik szives készséggel módot és alkalmat nyújtottak polgárainknak arra, hogy a gyásznapon ki-ki a maga vallásának templomában emelhesse föl szívé az egék urához. A hivatalos gyásztisztelet pénteken reggel fél nyolcz órakor volt a római káth. plébánia templomban, hol köztiszteletben álló prépost-plébánosunk tartott ünnepélyes gyászmisét, a melyen részt vett a városi tanács és a képviselőtestület számos tagja, s a közhivatali tisztviselők.

— **A lévai főgimnázium** is megünnepelte az aradi 13 vértanú halála emlékének 50 éves évfordulóját. Az ünnepség vissza idézte emlélkünkbe az egész esemény gyászos lefolyását. 9 órakor ünnepélyes gyásztisztelet volt a piarista templomban, a melyen Sinkovits Ferencz főgimn. tanár celebrált tanártársai segédletével. Utána az ifjuság felvonult a főgimnázium dísztermébe, hol az ünnepség lefolyt. Grünberger Jenő VII. o. t. beszédét sokat juttatott eszünkbe ama gyászos napokból. Lelki szemünk előtt elvonult a 13 hős képe. Ezután ifj. Abrányi Kornél „Október 6” című költeményét szavalta Jelsicz József III. o. t. „A vértanúk” Czeezko Lajos VIII. o. t. tan., szavalta Laufer Vilmos VII. o. t. A szavaltok közül kivált Bóna János VIII. o. t. szép hangjával, ügyes taglejtéseivel, ki Váradi Antal „Tizenhárom” cz. versét adta elő meglepően szép reprodukcióban. Biztos fellépése, az érzelmek finom színezése nagy hatást szereztek előadásának. Szavaltak még: Stosius Károly VII. oszt. tanuló „A fogoly leugyelt” Csengei Gusztávtól; Schvaz Samu VIII. o. t. „Az aradi vértanúk” Palágyi Lajostól; Kucsera Béla VI. o. t. „Mikor az akasztófákat faragtak” Tóth

— Ki oszt?

— A ki kérdi.

Pummel Tóbiás ur nevetett. Ő különben mindenre nevetett és mindig beszélt. Rendkívüli buzgalommal, jobb ügyhöz méltó kitartással játszott, de azért soha nem figyelte a játék menetét, a vízzel mindig hátralékban volt s valahányszor rajta volt az osztás sora, a hadnagynak kellett őt erre serkenteni.

— Hát mondja csak, kedves hadnagy ur, ugyan ki az a szép asszony, kivel találkaja van, hadd sajnálkozzunk a férjén Itt van ni! Két zöldre megyek és kapok rá két pirosat! Ma határozott pechem van. Hát csakugyan megy? szolt a távozni készülő hadnagyhoz, — no hát nem tartóztatjuk. Mi megmaradunk urak, csinálunk három tourt. Imre, — mondá a pinczérnek — hozzon csak valami inni valót! Abból az ötvenesből.

A hadnagy mosolygott. Ismerte már az ő embereit. Tudta, hogy mit jelent az a három tour. Fel nem kelnek ezek éjfélnél hamarabb. Mehet ő egészen nyugodtan. Jobban tartja ezeket a kártya, mintha láncsal volnának erősítve a székhez.

Sorra elbucszott az uraktól és kardját hangosan csörtetve, indult kifelé. Sietni kellett, mert az asszonyok mindig idegesek és türelmetlenek, a katonának pedig a pontoság a legfőbb erénye. Lakására érve, legényét szoltá: hol ülsz megint? Tízszert kell utánad kiabálni?

— Hadnagy ur, jelentem alásan nem ültem, hanem fektüdtem.

— Este nyolcz órakor? Mifele új divatokat kezdesz megint?

— Jelentem alásan maródi vagyok.

— Megbolondultál?! Hát nem ismered a reglamát, hogy csak reggel szabad maródit jelenteni? Mi bajod?

— Fáj a karom.

— Hol te?

— Ha emelem.

Hát ne emeld, gazember! Csizmámat,

K-tól. Az énekkar 3 darabot énekelt: a „Hymnust”, „Szózatot” és „Ezer évet” Káldy-tól. Az igen szépen sikerült ünnepély rendezésében főérdeme van Gácsér Endre főgimn. tanárnak. A vendégeket Vörös Mátyás főgimn. igazgató fogadta, kiknek soraiban ott láttuk a város magistratust stb. Megünnepelte az ifjuság e napot szépen, lélekemelően. Nem egyszer láttunk egy-egy felnőtt ember szemében belopódzkodni valami vízfélét, a mit könnynek neveznek. Ha ez a megletekre is ilyen hatással volt, hatással volt még jobban a serdülő ifjura, a fejlődő lélekre, belenyomta képét eltörölhetetlenül az emlékezetbe. Slátjuk, hogy ötven év nem képes eltörölni a nemzet e 13 nagy hőseinek emléket, sőt az irántuk érzett tisztelet évről-évre fokozódik s nem lankad.

— **Az állami tanítóképző** ifjusága önképzőkori gyász-ünnepel tisztelettel meg az aradi vértanúk emléket. Reggel 1/8 órakor a gyász-isteni tiszteletben vettek részt, majd 1/9 órakor az intézeti szenteremben kezdetét vette az ünnepély: 1. Hymnus. 2. okt. 6. ifj. Abrányi Kornéltól, szavalta Piroksa K. III. éves. 3. Ünnepi beszéd. Tartotta Beluch Imre alelnök; 4. A tizenhárom. Váradi Antaltól, szavalta Kopcsa István III. éves. 5. Apotheozis Bajza Józseftől, szavalta Hulják Pál IV. éves; 6. Gyászdal. 7. Aradi vértanúk, Palágyi Lajostól, szavalta Hliva Béla II. éves. 8. Szózat.

— **Gyásznap.** A lévai keresk. ifjak társulata szintén kivette részét az okt. 6-iki nagy nap megünneplésében. Ezen napon ugyanis egyleti gyásznapot tartott melyen az összes tagok jelen voltak. A terem, valamint Kossuth Lajos nagy arcképe a gyásznapnak megfelelően fekete lepellel volt bevonva. Az emlékezetes nap jelentőségét Hecksch Sándor egy alkalomszerű felolvasásban méltatta, ezután Sinko Ferencz „Bersenyi Magyarokhoz” című költeményét szavalta. A jól sikerült estélyt Nyitrai Miksa talpraesett zárbeszéde rekészette be.

— **Október 6-át** az aradi vértanúk emléket a körmöczbányai izr. hitközség is gyásztisztelet megtartásával ünnepelte meg, melyen Richard rabbi hazafias szellemű megható gyászbeszédet mondott, — az állami főreáliskolai izr. ifjuság pedig alkalmi gyászeneket adott elő.

— **Új pénzügyigazgató.** Az elhunyt Batizy Gusztáv lévai kir. pénzügyigazgatónak több mint fél év óta üresedésben volt helyét a héten töltötték be. Mint értesülünk a király a lévai pénzügyigazgatóvá Eckert Elek, löcsei pénzügyigazgató helyettesét nevezte ki.

— **A lévai tűzoltó-egyesület** ma egy hete, október hó 1-én tartotta évi rendes közgyűlését H u b e r t h Vilmos ügyvéd elnökelete alatt. A közgyűlés tudomásul vette P a z á r Károly főparancsnok évi jelentését a szótöbbséggel elhatározta az alapszabályok 7. 26. és 30. szakaszainak olykepeni módosítását, hogy jövőben a pártoló, alapító és tiszteletbeli tagok is szavazati joggal birjanak.

bluzomat! Most pedig ide figyelj. Eljössz velem. Látod azt a zöld házat ott? Én oda bemegyek. Te megállsz a kapuban és a mig én ott benn vagyok, senkit az ajtón beengedni nem fogsz. Erted?

— Igenis értem hadnagy ur, senkit sem fogok beengedni.

— Aztán csak csinálj bolondot megint.

— Igenis hadnagy ur, bolondokat csinálók megint.

— Szamárl! Nem fogsz csinálni, mert különben vasra veretlek!

— Igenis értem hadnagy ur, nem fogok csinálni.

— Vorverez.

A hadnagy ur gyors léptekkel sietett a ház felé. Legénye utána. A kapuhoz érve, a hadnagy még egyszer figyelmeztette legényét s aztán bement a házba.

A szobában már szivdobogva várta a szép asszony.

A hadnagy kezét csókolt. Letette cipkáját, kardját, keztyűjét s helyet foglalva a szép asszony mellett a pamlagon, azonnal megkezdte az ostromot.

Hosszas ostrom után sikerült is egy forró csókot nyomni a kis piros ajkakra, midőn egyszerre nagy zaj és szóváltás hangja hallatszott az utcáról.

— Nem lehet bemenni.

— Micsoda, nem lehet bemenni az én szobámba? Ki parancsolta?

— A hadnagy ur.

— Hol van a hadnagy ur?

— Bent van a szeretőjénél.

— Micsoda, a feleségemnél?

— Félre az utból! Beengedsz mindjárt?

— De most már épenséggel nem engedem be!

Pummel Tóbiás azonban nem vette tréfára a dolgot. Egy hatalmas ütést mért a legényre, mely annak épp fájós karját találta s a fájdalomtól felordító legényt elbódítva, a kapuból egyetlen ugrással az udvaron termett. A hirtelen felindulás, a nagy igazgató-

Tudomásul vette a közgyűlés az előterjesztett leltárt, a számvizsgáló bizottság jelentését a zárszámadásokkal együtt s a felmentvényt az illetékes tisztviselőknak megadta. Az idei költségvetést 1103 frt. 76 kr. bevétellel s 2373 frt. 49 kr. kiadással előirányozva megállapította. A lemondott számvizsgáló bizottság tagjait Leváitich Gusztáv, Edinger János és Torma L-jost választotta meg. Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy ezután a közgyűlés oly jeleneteknek volt tanui, a melyek sem az egyesület komolyságához, sem annak nemes céljához nem méltók. A legénység több éretlen tagja, kik közül egyik másik az elnök által megerdemelt rendreutasításban részesült, a parancsnokság háta megett nyitlan a rend és fegyelem ellen bujtogatott, minek következtében a mult évben megválasztott parancsnokság és tisztviselők lemondottak s a közgyűlési termet elhagyták. A legénység a következőleg ejtette meg a tisztujtást: elnök Faragó Samu, főparancsnok Boleman László, alparancsnok Cserei Gyula, tűzfelügyelőparancsnok Tolnay Gyula, mászó-parancsnok Kulik Károly, fecskendő-parancsnok Buthor Kornél és Jozsefcsek Géza, vízszűrő-parancsnok Szemeredy Lajos és Rác János, tűz-őrségi parancsnok Csernák Izidor, építészparancsnok Szauer Mór, pénztárnok Kovácsik Samu, szertárnok Tulasz János, orvos dr. Medveczy Károly, ügyész dr. Weisz Zsigmond, jegyző Kersék János. A pénztárnok, ügyész és jegyző, kik a mult évben is ezen hivatalt viselték, ismét lemondottak. Mint értesülünk Faragó Samu, Boleman László, Jozsefcsek Géza és Szemeredy Lajos nem fogadták el megválasztásukat, nem ohajtván egyik sem labda lenni. S ime most ott állunk, hogy van egy fejletlen tűzoltó-egyesületünk, a melynek nincs egy szakértő parancsnoka s tisztelet a kivételeknek, működő tagjainak legnagyobb része nem áll hivatása magaslátan. Ide vezetett a fejletlenség és fegyelmetlenség. Isten őrizze meg a veszélytől városunkat, de tűz esetén a fejletlen egyesület nem csak hogy nem segítene, de növelné a zavart. Régi, kipróbált erőit egyesek bujtogatása folytán így vesztette el sorsa s nem sokára azt hisszük a jobb sorsra érdemes egyesület felett meg kell a lélekharagot huzni. Kérjük a volt parancsnokságot, mely erejét megfosztva dolgozott az egyesület felvirágzásán, ne vonja megegyesek halátlansága miatt erkölcsi támogatást a lejtőre jutott egyesülettől s esetleg a városi hatóság segélyét igénybe véve, a melynek feje, a polgármester ur közvetlen szemléelője is volt a közgyűlésnek, próbálják meg új életre kelteni s alapjában — a salaktól teljesen megtisztítva — regenerálni az egész intézményt, a melyre van alapítva a város nyugodalma és biztonság érzete.

— **Egyházi hírek.** Esztergomban a mult héten fejezték be az ősi synodális vizsgálatokat, melyet ötven állottak ki jó sikerrel, köztük Dékay József káplán, városunk szülőtte. Sankovich László lévai

ság annyira megviselték a kis potrohos füszerkereskedő idegeit, hogy alig tartotta magát remegő lábain, de a következő pillanatban hanyatt esett és eszméletlenül terült el a földön.

Sokáig tartott mig magához tért.

Mikor szeméit felnyitotta, ágyában találta magát. Mellette felesége és szomszédban lakó sógornéja virasztott egymásután rakosgatva a jeges borogatást forró homlokára. Tóbiás ur abban a pillanatban kiugrott az ágyból. A két asszony remegve nézett rá, a mint athletához éppen nem találó kosztümben, hiányzó parókával kopasz, a borogatástól még nedves fejjel, hősies pozitúrába vágta magát, nagy hasával egy lépést tett előre és bömbölő hangon kérdezte:

— Hol a hadnagy, te-te asszony? — Hangos sírás lön rá a felelet.

— Ne bögjetek, mert mindjárt agyonütlek! Hová tettétek a hadnagyot?

— Oh Tobi, Tobi — felelt síró hangon az asszony, — már megint be vagy rugva. Látod, miért iszol mindig?

Pummel Tóbiásnak e kijelentés kissé lehütötte harczias kedvét. Meghökkenve nézett széjjel a levegőben. A két asszony észre vette a pillanatnyi változást. A következő másodperczben közzé fogták, egyik jobbról, a másik balról beszélt a fülébe; ha az egyik elhagyta, a másik rá kezdte a sírást, s végre hosszas magyarázat és fejtegetés után tisztában állott szegény Pummel Tóbiás előtt, hogy ő tegnap este kissé többet talált bevenni a jóból, a hadnagy egy másik partnerrel együtt ugy hozta késő este a vendéglőből és hogy ő most a bor hatása alatt — ártatlanul gyanusítja az ő anyagi feleségét.

Tóbiás urral, forgott a világ. De mint mindig, ugy most is megadta magát és magához huzva feleségét, jobbról és balról is megveregette annak arcát s a legnagyobb meggyőződés hangján morogta maga elé:

— Hiába, ezeknek az asszonyoknak mégis igazuk van,

káplánt a hercegprímás Ipolyszécsenkére plébánosra nevezte ki s helyébe káplánul Torony a Ferencz segédlelkézt küldte káplánul Lévára.

Kinevezések. Nemlaha Gyula volt verebelyi járásbíró, jelenleg kassai kir. törvényszéki bírót a király a VII. fizetési osztályba sorozott bíróvá, — Fehérpatak László aranyos-marathi kir. törvényszéki albirót pedig a szombathelyi kir. törvényszékhez altgyűlészé nevezte ki.

A bars megyei gazdasági egyesület Léván a város háztermében október 15-én, vasárnap délután 2 órakor rendes közgyűlést tartja a következő tárgysorozattal: 1. Elhunyt tag feletti megemlékezés és tagok felvétele. 2. Költségvetés 1900 ik évre. 3. Népies téli gazdasági előadások rendezése. 4. Hizó marhakiallítás rendezése vásárral. 5. Kürthy József alapító elhalálása folytán egy választmányi tag választása. 6. Folyó ügyek és indítványok. A közgyűlésre ez uton is meghívja a tagokat Kherndl János egyesületi elnök.

Gyászír. Szedlacek Tamás köztisztviselőnk álló polgártársunk neje Makats Julia asszony e hó 6-án elhunyt. Temetése ma délután 4 órakor leend. Gyászoló családja a következő gyászjelentésben tudatja velünk a boldogult halálát. Alulírottak mélyen megsomorodott szívvel jelentjük, hogy a hű feleség, szerető testvér és rokon Szedlacek Tamásné szül. Makats Julia 1899. okt. 6-án reggel 4 órakor életének 54-ik, boldog házasságának 15-ik évében hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült temetői f. évi okt. hó 8-án d. u. 4 órakor fognak a lévai róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni, az engesztelő szent-misé áldozat pedig f. évi október hó 9-én reggel 1/2 órákor fog az elhunyt lelki üdvéért a lévai plébánia templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Áldás és béke poraira! Szedlacek Tamás mint férj. Özv. Frimberger Jánosné, szül. Makats Anna, Makats József, mint testvérek. Özv. Benyo Istvánné, szül. Szedlacek Mária mint sógor.

Uj tanár. A lévai kegyestanító-rendi főgimnáziumhoz Murányi János, világi okl. főgimnáziumi tanár, segédtanárrá neveztetett ki.

Áthelyezés. Ifj. Altmann Antal lévai vasúti pénztáros hasonló minőségben Illavára helyeztetett át. Az így üresedésbe jött személypénztárnoki állást pedig Óna László volt pöstyéni hivatalnokkal töltötte be.

Előléptetés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter D' O u v e n o u Gyula kör-műczbányai főreáliskolai tanárt a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába léptette elő.

Gazdák kirándulása. A bars megyei gazdasági egyesület csütörtökön, e hó 12-én a besztercebányai püspöki uradalomnak g a r a m - s z ö l l ö s i szülőjébe tanulmányi kirándulást vezet, melyen mint-

egy 60 gazda vehet részt s melyre az egyesület gazdáinkat ez uton is meghívja. Jelenkezni lehet Levatic László nagy-kálnai földbirtokosnál, a gazdasági egyesület titkáránál, Bodrogközy Zoltán, lévai tanítóképző intézeti gazd. tanárnál. Az érdekes kirándulás szöleink felújításához bizonyára sok és érdekes adatokkal fog szolgálni.

Kinevezés. A lévai járási főszolgabírói irnoki állásra, mely Sipos József eddigi irnoknak felmentése folytán megüresedett, a főispán Kottke Ferencz aranyos-maróthi járási főszolgabírói irnokot nevezte ki.

Hontvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 4-én tartotta őszi rendes közgyűlést az újonnan szervezett árvászeki III-ad ülnöki állásra Halász Ferencz ipoly-sági szolgabíró és az ugyancsak újonnan szervezett szobi II-od szolgabírói állásra Landauer Béla drt. választotta meg.

Nagy tüzvész pusztította el Nagy-és Kis-Lóth összeépült községeket folyó hó 2-én. E napon ugyan is Nagy-Lóth községben egy ház eddig ki nem deríthető okból kigyulladt s pár pillanat alatt egész utcáson lángban állott. A tüzet nagyban fokozta az erős szél, minek következtében a két község szalma fedeles házai közül egy sem maradt menten. Leégett több mint 400 ház, tömredék szalma és szénakazal s egyéb takarmány készlet, sok gazdának bennégett behordott évi termése, ruhája, butora; némelyeknek egyebe sem maradt a rajta levő ruhánál. Leégett a református templom és iskola is a róm. kath. iskola és tanító lakal együtt. A kár óriási, hamarosan meg sem becsülhető; egyrésze megtérül ugyan, mert a gazdák egyrésze az első magyar általános biztosító társaságnál biztosította vagyonát, de azért még mindig túlnyomóan nagy értékű a biztosítatlanul elpusztult vagyon. Ilyen csapás után a lakosság kétségbe esve égfelé emelt kezekkel segílyt kér — addig is tehát, a míg hatóságaink utján a vármegyei és illetékes uton az országos segíly megindíva lehet, ne hagyja barsvármegye közönsége elhagyva kétségbeesetten nyomorba jutott embertársait, de mint jó ember embertársait inségbe jutott állapotból kiségiteni siessen! Jól tudom, hogy a mai könyörtelen viszonyok közepette egyikünk sem rendelkezik fölösleggel, de tudjuk azt is, minden nemesen érző ember megöregíti saját nyomorát és ez áron is a teljesen tönkre jutott embertársán sietve segíteni kész. Ne várjuk be ama minket megszégyenítő időt, melyben a leégett küszöbünk elé álltan könyes szemekkel esdik segílyünket, hanem siessünk magunk elküldeni adományainkat az önhibájukon kívül tönkrejutottak pitvarába! — Adjon és küldjön mindegyikünk azt, a mit adhat és küldhet! Különösen a községek előjárói ne várakozzanak a felettes hatóság adakozására vonatkozó felhívására, mert azoknak sok más dolguk mellett az sokára elmaradhat, hanem töltsék be nemes emberi hivatásukat és községekben az adományok gyűjtéséhez fogjanak azonnal és küldjék el amit gyűjtöttek haladék nélkül! Lóth község lakosságának az alomszalmától kezdve mindenre szüksége van! — Verebelyen okt. 2-án ismét volt tűz. — A város északi végén kigyulladt a szélső ház. — Ha az erős szél ellenkező irányban fújt volna, épen Nagy-Lóth sorsára jutott volna. Azonban a tüzet, mielőtt nagyobb mérvet ölthetett volna elfojtották.

Kinevezés. A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Podlussányi Gizella és Roleizek Anna okleveles tanító-nőket a kunosvágási állami elemi népiskolához rendes tanítóknak nevezte ki.

Halálos verekedés. Gyuriás József cigány, mintegy 16 éves bellegi suhanc e hó 2-án szóváltásba eredt Oroszi József hasonló koru bellegi legényével s a vita hevében úgy vágta fejbe, hogy Oroszi eszméletlen állapotban szállították a lévai kórházba, hol kapott agysérülései következtében e hó 4-én meghalt. A gyilkos legényt elfogták s átadták a fenytítő bíróságnak.

Nem lesz délutáni tanítás. A vallás és közokt. miniszter értesítette a középiskolai igazgatókat, hogy az új tanévtől kezdve mindennap a délelőtti előadások 12 óráig tartassanak, ezáltal a délutáni két fél-napi szünet helyett az alsó négy osztályban négy, a felső négy osztályban pedig három fél-napi szünet lesz.

Léván szeptember hónapban meghaltak. Back Davidné, szül. Bodanszki Szán, élt 42 évet. Özv. Wertheimer Dávidné, szül. Feldman Betti, élt 70 évet. Özv. Teszák Andrásné, szül. Vetter Katalin, élt 70 évet. Koncz István, élt 21 napot. Praicz István, élt 6 évet. Karafiáth Mariusné, szül. Leidenfroszt Paula, élt 36 évet. Özv. Balog Andrásné, szül. Váczi Julianna, élt 74 évet. Kónya Erzsébet, élt 13/4 évet. Orsos László, élt 10 napot.

Nagyothallás. Egy gazdag angol urnó, kinek dr. Nicholson mesterséges fül-dobja a nagyothallást és fülzugást megszüntette 20000 márkás alapítványt tett dr. Nicholson intézetének azon kikötéssel, hogy ezen összegből olyanok kapjanak mesterséges fül-dobot ingyen, kiknek nincs módjukban, hogy azt másképp megszerezzék. — Levelek a következő címre küldendők: B. Y. Nicholson intézetnek, „Longcott“, Gunnersburg, London, W. England,

APRÓSA GOK.
Rovatvezető: ZUHANY.

Szeccszelzés dalnok.
Egy sápadt arcu költő látogatott el szerkesztőségünkbe. Bizonyos előkelő hanyagság volt észrevehető rajta. Például az egyik cipőjét a kezében hordta és otthonosan ült egy szekrény tetejére.
— Uraim! mondá — borzasztó változások indigó felhőt sejtik idegeim. A színek belevegynének a tartalomba, a lényeg a külszínre vonul és a látszat csaképeinek zengő tarkasága zsibbasztó cinkkvájzs harmoniába tobzódik...
— Röviden! — mondá szerkesztőnk baljóslatu hangon.
— Haha! Röviden! Nos jó. Beszéljenek a tettek. Egy iratesomót dobott asztalunkra. Verseket voltak! Összesen hatszázötvennégy költemény. Segédszerkesztőnk közölhetőknek találta — hatszázötvenhárom kivételével. Ime a közölhető:

Ejnye, mi az Isten-nyila!
Kék a mező, az ég lila.
A pázsiton sárga eszmék lejtének,
Vagy a pázsit, vagy én vagyok a beteg,
Igen, igen! Csuf játékot üz velem
A hatalmas századvégi szerelem.
Szívnak lettem s azt se tudom mahónap,
Milyen színe van a tizes bankónak?

Közönség köréből.

Kérem Léva város nagyerdemű közönségéhez!

A „Bars megyei Általános Tanító-Egyesület“, azon egyesület, melynek létezése a mi egyik legkedvesebb törvényünkben, a népoktatási törvényben gyökerezik, mely arra van hivatva, hogy egyszer Bars megye összes tanítóit felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül magába egyesítse s így ennek a megyének nagy kulturális érdekeit hatalmas védő bástyával lássa el, ez az egyesület vármegyénk magyar vidékének szívébe Lévára gyűl össze folyó hó 14-én évi rendes közgyűlést megtartani.

Bizonyos vagyok benne, hogy azok a tanítók, kik a megye tót és német ajku lakosai között a magyar nyelv terjesztésének izzasztó munkáját végzik, ünnepnapnak fogják azt a napot tekinteni, mikor Lévára jöhetnek, azon nép közé, melynek küldöttei, a magyarok közé, hol az édes anyanyelv fog minden oldalról szívükbe és lelkükbe áramlani.

Csak azon egy gondolatot vagy tán érzést vagyok bátor felidézni, hogy a nemzetiségi vidéken élő és harczoló tanító a magyar közönség részéről némi hála érdemes, ha ezt nem is szokta követelni. — Ezt is csupán e sorok logikai rendje miatt említem, mert a magyar közönség emez érzsének és gondolatnak tudatában él. — Léva város nemes közönsége nem rójjá fel nekem, ha azon alázatos kérelmet terjesztem eléje, hogy egyetünk gyűlése alkalmából méltóztassék támogatni a tanítószót.

E támogatás abból állhatna, hogy folyó hó 14-én este a gyűlés után egy táncmulatságon Léva város társadalmá adná jelét a tanítószót iránt való rokonszenvének, tisztán csak a táncmulatságon való kegyes részvétele által.

Anyagi célunk nincs, tisztán csak a tanítószótagnak a magyar társadalommal való érintkezését, a magyaros élet megnyilatkozását s az ebből eredő lelkesedést akarjuk a vármegye tanítói számára megszerezni. — Fanyivel pedig a magyar közönség mindenütt csak tartozik a nagy nemzeti eszmének, mely manapság e hon igaz fiait és leányait eltölti.

De ha véletlenül anyagi haszon támadna, azt is a nemzeti eszme szolgálatára szentelnék, átadnák az „Eötvös-alapnak“ a „Tanítók háza“ céljaira.

A lévai tanítóképző intézet tanári kara minden óhaját felülmuló ajánkozással, hogy gyűlésünket becsessé és tanulságossá tegye, gyűlésünk sikerét föltétlenül biztosította, s miut ilyenre a legmélyebb tisztelettel hívjuk meg az érdeklődő közönséget.

Gondoskodánk, hogy az esetleges táncmulatságot a viszonyokat jól ismerő lévai ember készítse elő s ez irányban folynak az előkészületek.

Az egyet, de méginkább a szent ügy nevében ismétlem meg kérelmemet a nemes lévai közönséghez, támogatásért azon ideál nevében, mely egy évezredet élt s melynek élete szívünk öröme s magyar lelkünknek e földön egyetlen ozálja.

Körömczbányán, 1899. október 2.
Hazafias tisztelettel
Körödy Miklós
a „Bars megyei ált. tan. egyesület elnöke.

Szerkesztői üzenetek.
E-s Á-n. Névtelenül beküldött dolgokat elvből noha soha sem közlünk esztal azonban kivétel tettünk. — Filoktetes. Versével, mit levelebe zara, rágyújtottunk szépen a pipára.

Selyem damaszt
75 krajczartól 14 forint 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zúrichben. — Magyar levelezés, Svájcba kétszeres levelbélyeg ragasztandó.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázeánként 7 frt 40 kr, 7 frt. 80 Két-szeres 6 frt — kr. 6 frt 30 kr. — Rozs 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. Arpa 6 frt — 6 frt 80 kr. Kukorica 4 frt 80 kr 5 frt 20 kr. Bab 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. Zab 5 frt 40 kr 5 frt 50 kr. Lencse 7 frt — kr. 7 fr. 50 r Köles 4 frt — kr. 4 frt 50 kr.

Nyilttér.

I.
Egy jó karban levő ház 26 év óta fennálló jó forgalmu szatócs üzlettel a tulajdonos előrehaladott kora miatt eladó, esetleg haszonbérbe adandó. — Bővebbet Vaincziler Pál kereskedő Bakabányán 485. szám.

II.
2995/1899. tksz.

Hirdetmény.

Nagy-Szeccs község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. I. M. rendelethez képest átalakítatik és erre egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve a melyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz. az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendilik az 1892. évi XXIX. t.-czben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosittatik.

E czéliből az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1899. évi november hó 8-án fog kezdődni, s ettől kezdve hetenkint szerda, csütörtök, péntek és szombati napokon folytatni fog a munka befejezéséig s ezeknek teljesítésére Pogány Virgil kir. járásbíró és Demény Győző tkvi átalakító díjnok küldetnek ki.

Ennélfogva felhívatnak:
1. Az összes érdekelték, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen avagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő: mert régi telekkönyvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mátsák fel.

3) Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratik nincsenek, az átírásra 1886. évi 29. t.-cz. 15—18. §. és az 1889. évi 38. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és végül:

4) Mindazok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy egyéb megszünt jog van nyilvankönyvileg bejegyezve ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenszében a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.
Kelt Léván, a kir. járásbíróaság, mint tkvi hatóságnál, 1899. évi szeptember hó 12-én.

Pogány, kir. bíró.

III.

Kávé
Fiuméből
közvetlen a tengeri hajóról szétküldve
1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó ízű 4.60
1 zsák 4 kgr. Porto-riko kávé nagysemű . . . 5.60
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagysemű 5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé 6.12
1 zsák 4 kgr. kék Java gyöngykávé 6.80
elvámolva, bérmentve és csomagolva minden más költség nélkül.
Arjegyeket és látkepes levelezőlapot kívánatra ingyen küld.
Fratelli Deisinger,
FIUME, szabad kikötő 28.
A magyarországi kávéok bevásárlási forrása.

